

**Mál nr. 371/2020****M og  
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu er M féll og slasaðist á vinnustað.****Gögn.**

Málskot dags. 28.10.2020 ásamt fylgiskjölum 1-6.

Bréf V dags. 23.11.2020 ásamt fylgiskjölum.

Viðbótarathugasemdir M dags. 25.11.2020.

**Málsatvik.**

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 10. október 2016, er hún var að störfum hjá A, slasast er hún rann og féll á hálu viðargólfi sem hafði verið olíuborið helgina áður. Hafi slysið haft alvarlegar og varanlegar heilsufarsafleiðingar í för með sér fyrir M. Atvikið hafi verið tilkynnt til Sjúkratrygginga Íslands hinn 2. september 2017 en engin tilkynning hafi verið send til Vinnueftirlitsins. M telur atvikið að rekja til vanbúnaðar á vinnustað og því sé bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A til staðar. A beri ábyrgð á að húsnæði sem notað er við starfsemi þess uppfylli kröfur laga og reglna og geti ekki komið sér undan þeirri ábyrgð með því að vísa á fyrirtækið sem hafi séð um að olíubera umrætt gólf. V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 19. febrúar 2020.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að A hafi fengið fyrirtækið X til að olíubera umrætt gólf helgina 8.–9. október 2016. X hafi því unnið þetta verk sem verktaki, stýrt verkinu og ábyrgst árangur þess. Meginreglan sé þá sú að það sé verktaki, en ekki verkkaupi, sem beri ábyrgð á því tjóni sem hlýst af verkinu. Í öllu falli hefði X því átt að vara við því að gólfið væri hált, en A hafi með engu móti getað gert sér grein fyrir því. X hafi sett upp varúðarmerkingu eftir að umrætt atvik átti sér stað en auðveldlega hefði mátt stilla slíkri merkingu upp fyrr. Þá hafi umrætt atvik átt sér stað að morgni mánudags, áður en nokkuð af starfsfólki A vissi að gólfið væri hált. Tjón M verði því ekki rakið til saknæmrar og ólögmatrar háttsemi A, starfsmanna þess eða annarra atvika sem A beri ábyrgð á. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum sínum ítrekar M þá afstöðu sína að A beri ábyrgð á því að húsnæði sem nýtt sé við starfsemina sé fullnægjandi og ekki þannig að starfsfólki stafi hætt af. Þá hafi slysið átt sér stað klukkan 14:00 á mánudegi, en ekki um morgun. Þá komi fram í gögnum málsins að yfirmaður A hafi í einhverju tilviki sent starfsfólk X heim þegar það var að þrífum um helgi og kunni það að hafa leitt til þess að X hafi horfið frá óloknu verki. Þar sem A hafi ekki hlutast til um rannsókn á atvikum né tilkynnt Vinnueftirlitinu um atvikið beri það hallann af sönnunarskorti um atvik málsins. Þá er áréttað að ekkert réttarsamband sé milli starfsfólks A og X, og það sé hlutverk A að tryggja umhverfi starfsmanna sinni, svo og að yfirfara verk þeirra verktaka sem starfi í húsnæðinu og tryggja að þau séu faglega unnin.

**Álit:**

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna þess tjóns sem hún hafi orðið fyrir er hún féll á olíubornu gólfi á vinnustað sínum. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Engin vitni virðast hafa orðið að atvikinu, í það minnsta liggja ekki neinir framburðir vitna fyrir nefndinni, og myndbandsupptaka sem virðist hafa verið til staðar og sýna atvikið að hluta hefur ekki verið lögð fyrir nefndina. Er málið því ekki fyllilega upplýst að þessu leyti, en raunar virðist ekki ágreiningur um að M hafi runnið á viðargólfi sem hafi verið olíuborið helgina áður. Ekki er ljóst af gögnum málsins hvenær M tilkynnti vinnuveitanda um atvikið, eða hvenær hún leitaði fyrst læknis vegna afleiðinga þess. Þó liggur fyrir að M hafi ekki verið frá vinnu nema það sem eftir var af vinnudeginum 10. október 2016, og að hún hafi mætt til vinnu daginn eftir. Af framansögðu leiðir að ekki var skylt skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað,

hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum að tilkynna um atvikið til Vinnueftirlitsins og verður A því ekki látið bera hallann af mögulegum sönnunarskorti sem af því leiðir. Svo virðist þó sem X hafi verið gert viðvart um atvikið, og brugðist hafi verið við með því að vara við því að gólfið væri sleipt. Fyrir liggur að verktaki, X, var fenginn til að olúbera umrætt gólf og ekki liggur neitt fyrir um að A hafi haft sérstök afskipti af því verki, eða hafi mátt vita af hugsanlegum hættueiginleikum þess, en t.a.m. liggja engin gögn fyrir um það að A hafi fyrirskipað að verkið skyldi unnið á almennum vinnutíma starfsmanna þess eða að X hafi verið fyrirskipað að hætta í hálfunnu verki, eins og M virðist byggja á. Ekki telst því sýnt fram á að slys M verði rakið til atvika sem A beri skaðabótaábyrgð á og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu M um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 15. desember 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.